

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 9. Causa Stephani & Regimundi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

§. IX.

Sæculum IX.

A. C. 860.

Causa Stephani & Regimundi.

Concilio Tusiacensi redditæ sunt epistolæ cujusdam Comitis Regimundi p. 716.
Hincm. ep. contra generum suum actionem moventis, quod uxorem suam nollet cognoscere; dicebat enim, se cum aliqua ejusdem puellæ propinqua quondam carnali commercio miscuisse. Cum igitur hæc res per annos circiter tres a plurimis ventilaretur, atque Sacer Generque essent viri potentes, quorum jurgia Ecclesiam & rempublicam turbare possent, visum est Synodo hujus causæ cognitionem ad se pertinere, jussitque Stephanum, qui obsequii causa in Regia versabatur, advocari. Ille petiit, ut Episcopis secreto loqui sibi daretur, quibus dixit: *In fragili juventutis ætate cum quadam fæmina res mihi fuit. Filiae Comitis Regimundi postea despensatus meminisse cœpi, sponsam meam illam fæminam sanguinis propinquitate contingere. Consului virum, qui mihi erat a confessionibus, qui mihi ostendit librum, collectio Canonum, nisi fallat memoria, appellatum, legitique me præsente, non licere homini Christiano propinquæ suæ per matrimonium jungi, quo usque cognationis gradus numerari possit, aut cum duabus fæminis affinibus copulari. Nec aliud incesto conjugio inveniri*

Sæculum IX. veniri remedium, quam cito separari. In-
A. C. 860. terea Domini mei & Regis mei gratia ex-
 cidi; jamque in ipsius Regno versari tu-
 to non licebat, & illinc Regimundus omnes-
 que consanguinei instabant, ut sponsam
 meam conjugem ducerem. Unde necessi-
 tate compulsus (de vita enim periclitabar)
 publicis nuptiis in uxorem accepi, sed in-
 tactam hæcenus conservavi, ne unam eum
 puellam innocentem perderem. Jam quid
 actum sit ingenuæ & coram Deo vobis ape-
 rui, nec dolo, nec odio, nec amore alte-
 riæ feminæ impulsus. Si petitis, id-
 ipsum Sacramento confirmabo aut quo cun-
 que alio argumento demonstrabo. Ce-
 terum consiliis vestris obedire paratus
 sum.

Auditum Stephanum Synodus se-
 dere jussit. Deinde singulis opinionem
 suam proferentibus statutum, ut Archi-
 episcopi Bituricensis & Burdegalensis, in
 quorum provinciis partes litigantes exi-
 stebant, congregatis ad Synodum suis
 Suffraganeis, ubi Rex cum Proceribus in-
 teressent, causam istam ad felicem exi-
 tum perducere conarentur, & secundum
 Canones Episcopali auctoritate dirime-
 rent. Tum Stephano gratissimam con-
 ditionem recipiente Synodus Tusiacen-
 sis Hincmaro Archiepiscopo demanda-
 vit, ut Commentarium conscriberet, in
 quo, postquam factum enarrasset, qua-
 ratio-

ratione de jure hæc quæstio decidenda Sæculum IX.
esset, sententiam suam exponeret.

A.C. 860.

Mandatum implevit Hincmarus edito libello ad Rodulfum Bituricensem & Frotarium Burdegalensem directo, in quo dicit: *Stephanus puellam sibi desponsatam adducat ad Synodum in Aquitania* ^{op. 37.} *celebrandam, ibique puella interrogetur;* ^{to. 2. p. 647.} *an verum sit, quod Stephanus dicit, se illam bætevus servasse intactam.* ^{n. 2.} *Si illa intactam se affirmet, examinandum est,* ^{n. 3.} *quantum fieri potest, an subsit causa pudenda, ob quam Stephanus abstineat; non tan-*
men propinquam illam, quacum se concubuisse fatetur, nominare compellatur, ne confessio ipsius reddatur publica. *Si denique res ita se habeat, ut dicit, ipsius matrimonium cum filia Regimundi nullum* ^{n. 4.} *est, quod metu contractum sine incestu consummare non potuit.* Unde sequitur esse separandos, & utrique ad alias nuptias transeundi suam salvam manere libertatem. At Stephanus dotem filiae Regimundi datam amittat, & penitentiam subeat, ob peccatum fornicationis cum illa propinqua admissum, & abusum Sacramenti Matrimonii, quod contra dictamen suæ conscientiæ initit. Hæc est Hincmari Sententia.

§. X.